

Het dansprogramma in het Holland Festival 1977 is veelzijdiger dan ooit en omspant meer dan een eeuw geschiedenis van de danskunst. Het varieert van de uitvoeringen van 'Giselle' (1850) door Het Nationale Ballet tot de première van een zojuist gecreëerd, door Mondriaan geïnspireerd, modern werk van Jennifer Muller.

Drie choreografen zullen nieuw werk laten zien bij het Nederlands Danstheater. Het programma draagt bij aan de uitwerking van het vokale thema van dit Holland Festival.

Wat de buitenlandse bijdragen betreft ligt het accent op de vrouw. Drie Amerikaanse vrouwelijke choreografen treden met hun eigen groepen in het festival op, van wie twee onder meer met avondvullende, autobiografisch getinte stukken.

Bijzondere aandacht verdient aan het slot van het festival de presentatie van 'Denishawn', een uniek hoofdstuk in de dansgeschiedenis 1910-1930 en een zeldzame gelegenheid voor danskunstenaars, vormgevers en andere bijzonder geïnteresseerden om de kennis van de vroegste moderne dans te verdiepen.

H. de W.

Carolyn Carlson

Dit voorjaar zorgde Carolyn Carlson met haar groep voor theateronderzoek voor een uitverkocht seizoen in het Théâtre de la Ville in Parijs.

Het was de bekroning van het werk dat deze choreografe—voormalig eerste danseres bij de Alwin Nikolaisgroep in New York—in de laatste zes jaar in Europa heeft opgebouwd. In het Théâtre de la Ville meer dan in de thuishaven, de grote Opéra, vindt Carolyn Carlson het publiek dat voor haar theatertaal begrip heeft. Toch opereert zij vanuit het Parijse bolwerk van de traditionele cultuur sinds de GRTOP daar in januari 1975 door intendant Rolf Liebermann in het leven werd geroepen als pendant van de meer op vokale kunst ingestelde Opera Studio.

Carolyn Carlson, wier experimentele werk meermalen in verband is gebracht met dat van Robert Wilson en Peter Brook, neemt als choreografe een bijzondere plaats in onder de huidige avant-garde van componisten en choreografen in Parijs.

Na haar opleiding aan de universiteit van Utah en bij het San Francisco Ballet trad zij in 1966 tot het Nikolais Dance Theatre toe. Bij deze groep werd zij in 1968 onderscheiden als de beste danseres tijdens het jaarlijkse internationale dansfestival in het Théâtre des Champs-Élysées in Parijs.

In 1971 besloot Carolyn Carlson zich zo volledig mogelijk op choreografie toe te leggen, nadat zij al zo'n twintig eigen werkstukken had gemaakt. Zij verliet Nikolais en sloot zich aan bij de dansgroep van Anne Béranger in Parijs. In augustus 1972 presenteerde zij een groot werk, 'Rituel pour un rêve mort' op het festival van Avignon. Dat najaar was zij

7 juni, Den Haag Koninklijke Schouwburg, 20.15 uur
8, 10 juni, Amsterdam Stadsschouwburg, 20.15 uur
11 juni, Eindhoven Stadsschouwburg, 20.15 uur
12 juni, Rotterdam Schouwburg, 20.15 uur

Carolyn Carlson en Le Groupe de Recherches Théâtrales de l'Opéra de Paris 'This-That-The Other'

Carolyn Carlson _____ choreografie
Igor Wakhevitch _____ muziek
John Davis _____ belichting, decor en kostuums

Carolyn Carlson et le Groupe de Recherches Théâtrales de l'Opéra de Paris (GRTOP) bestaat uit:
Carolyn Carlson, Michele Collison, Larrio Ekson, Peter Morin, Caroline Marcade, Dominique Petit, Jorma Uotinen.

Sean O'Kane _____ techniek
Fritz Reinhart
Douglas Rouse
Wilf Whittingham

verbonden aan de London School of Contemporary Dance.

In 1973 werkte Carolyn Carlson voor de Parijse Opera en de festivals van Avignon en Bordeaux. In de Piccolo Scala van Milaan danste zij haar eigen werk 'Verfangen' en later in dat jaar was zij verbonden aan de Mudra-school van Béjart in Brussel.

In 1974 werd Carolyn Carlson benoemd tot sterchoreografe aan de Parijse Opera, waar zij in november met Rudolf Noerejev als partner optrad in Glen Tetley's 'Tristan' op muziek van Hans Werner Henze.

Met haar nieuwe vaste partner Larrio Ekson nam zij deel aan uitvoeringen van amerikaans-franse choreografieën.

Met de GRTOP trad Carolyn Carlson in 1975 op in Parijs en op de festivals van Wenen en Florence, voorts in Helsinki, Rome en Boedapest.

In 1975 en 1976 hield zij belangrijke nieuwe werkstukken ten doop, die haar naam voorgoed vestigden, zoals 'Spar' (gedanst door Paolo Bortoluzzi), 'Or des fous', 'X-land', 'Untitled' en 'Wind, water, sand'.

Verwant aan dit laatste, avondvullende werk, is de trilogie in wording die thans in het Holland Festival wordt gepresenteerd, het drieluik 'This-That-The Other' waarvoor Carolyn Carlson samenwerkte met de jonge franse komponist Igor Wakhevitch, haar vaste scenograaf John Davis, haar partner Larrio Ekson, de onlangs tot de groep toegetreden finse danser Jorma Uotinen en de actrice-zangeres finse danser Jorma Uotinen en de actrice-zangeres Michele Collison, die afkomstig is van het theaterlaboratorium van Peter Brook.

Carolyn Carlson c.s. *This-That-The Other*

